

31. poletni glasbeni tabor Glasbene mladine Slovenije v Celju

V Celju se je z zaključnim koncertom pri Knežjem dvorcu sklenil 31. poletni glasbeni tabor Glasbene mladine Slovenije, ki je med 21. in 27. avgustom združil mlade glasbenike z vseh koncev Slovenije pa tudi iz Srbije. Na taboru so sodelovali violisti, harmonikarji, komorne skupine in skladatelji, ki so pod mentorskim vodstvom Tadeje Vulc (kompozicija), Maje Rome (viola) in Luke Juharta (harmonika) ustvarjali, raziskovali nove možnosti izraza in oblikovali sveže interpretacije.

Tabor, ki ga Glasbena mladina Slovenije prireja že od leta 1976, je tudi letos potrdil svoj pomen kot edinstven prostor za srečevanje in izpopolnjevanje mladih glasbenikov. V skoraj petih desetletjih se je na taborih zvrstilo že več kot tisoč udeležencev iz Slovenije in tujine, ki so skozi intenzivno delo in skupno druženje pridobivali dragocene izkušnje, razvijali ustvarjalnost in tkali nova prijateljstva.

Letošnji program je bil zasnovan tako, da je mladim omogočal tako individualni napredek kot skupinsko sodelovanje. Prav ta ustvarjalna energija je oblikovala jedro tabora – preplet poustvarjanja in ustvarjanja, ki so ga udeleženci na koncu predstavili občinstvu.

Na zaključnem koncertu pred Knežjim dvorcem smo prisluhnili solističnim nastopom, komornim zasedbam in krstnim izvedbam skladb, ki so nastale prav na letošnjem srečanju. Poletni glasbeni tabor Glasbene mladine Slovenije tako ostaja pomembno stičišče mladih talentov, prostor, kjer glasba povezuje generacije in odpira nove umetniške poti.

Špela Šemrl, harmonika:

»Tabor, ki ga je organizirala Glasbena mladina Slovenije, mi je v tem poletju pokazal, da se da živeti cel teden samo za glasbo in brez drugih skrbi, ki so prisotne v vsakdanjem življenju. To je bil teden zabavnih večerov, glasbenih doživetij in znanja, ki smo ga prejeli od izjemnih mentorjev. Pridobila sem ogromno novega znanja o izvajanju in dojemanju glasbe in res sem vesela, da sem lahko spoznala nove ljudi, s katerimi bomo v prihodnosti gotovo še sodelovali in organizirali kaj novega. Glasbena mladina Slovenije, hvala vam!«

Andraž Babšek, kompozicija

»Ob koncu prvega letnika na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani sem bil že kar priden komponist in sem imel za sabo tudi že kakšen droben poskus pisanja skladb, zato sem profesorja seveda povprašal po kakšnem poletnem taboru iz kompozicije. Obstajajo namreč tabori za vse mogoče prčkarije: od taborov za youtuberje, oglaševalskih delavnic, po mojem bi se zagotovo našel tudi kakšen za lakiranje nohtov. Zakaj pa ne bi mogel obstajati še takšen tabor za kompozicijo?

Prvo leto sem tako obiskal tabor v Murski Soboti, kjer smo v enem tednu spoznavali

Fotografija: arhiv GMS

temeljna znanja s področja kompozicije.

Všeč mi je zgradba tabora, ki je v treh letih in po menjavi lokacije (letos smo ga preživeli v Celju in z drugo mentorico) ostala enako dobra ali celo boljša. Poleg skupinskih predavanj, posvečenih posameznim glasbenim temam, so mi bile na taboru zelo všeč individualne ure kompozicije, kjer sva z mentorico pilila dve moji zborovski skladbi, pridobljeno znanje pa bom lahko uporabil tudi naprej, na primer za prijavo na natečaje in pri drugih skladbah. Individualni pristop ima veliko prednosti, saj lahko gradim svoj napredek po lastnih zmoglostih. V resnici pa so mi bila včasih še bolj pri srcu skupinska predavanja, lepo je sodelovati v skupini, kjer vsi delimo podobne želje in cilje in tako ustvarjamo prijetno strokovno okolje, v katerem spoznavamo svet glasbe.

Tabor Glasbene mladine bi priporočil vsem teoretikom, tudi če so se kot skladatelji preizkusili prvič. Mislim, da toliko znanja na konservatoriju ne moremo dobiti, saj je pouk osredotočen na pridobivanje teoretičnih znanj s področja glasbe, kar je seveda nujno potrebno za komponista. Na taboru pa sem pridobil veliko znanj s področja ustvarjanja samega in tudi spoznal veliko pogledov na glasbo ob druženjih s prijatelji in vrstniki iz cele Slovenije, kar je nedvomno neprecenljiva izkušnja.»

Fotografija: Lea Valenti

Prvič je kot mentorica (ne pa tudi kot udeleženka) sodelovala skladateljica, profesorica in dirigentka Tadeja Vulc.

Se spomnite svojega prvega tabora, kako ste ga doživljali kot udeleženka in kako ste takrat sami dojemali vlogo mentorjev?

Moj prvi tabor za kompozicijo je bil tabor Glasbene mladine Slovenije v Dolenjskih Toplicah, ki sta ga tisto leto vodila Fabio Nieder in Uroš Rojko. Bilo je po prvem letniku na Akademiji za glasbo, kar pomeni, da sem seveda že imela stik s komponiranjem. Uroš Rojko je bil sicer moj profesor na akademiji, a kljub temu je bilo delo na taboru nekaj povsem drugega. Zanimivo je bilo intenzivno ustvarjati in hkrati preživljati čas z ljudmi, ki jih poznaš kot umetnike, po katerih se zgleduješ, obenem pa vidiš, kako preprosti so ... Skupaj smo se družili, hodili na koncerte in živeli isti ritem. Takrat sem resnično vzljubila kompozicijo in komponiranje.

Kakšno vlogo imajo glasbeni tabori pri razvoju mladih glasbenikov?

Tabori so odlična priložnost za spoznavanje podobno mislečih vrstnikov, ki se imajo željo v kratkem času naučiti česa novega. Takšni tabori niso ravno poletni oddih, ampak gre za res strnjeno obliko dela, kar omogoča tudi zelo velik napredek v kratkem času. Na intenzivnih pevskih taborih se včasih v nekaj dneh naštudira spored, ki bi ga sicer pripravljali celo šolsko leto. In na letošnjem poletnem taboru v Celju smo videli, kako kompleksne in zanimive skladbe lahko nastanejo v kratkem času. Vsakemu bi priporočila obisk takega tečaja. Letošnji udeleženci so bili res zelo različni; od takih, ki so se s komponiranjem srečali prvič, do takšnih, ki so napisali že kar nekaj skladb. Pri mentoriranju izhajam iz vsakega posameznika in želim si, da bi vsak napredoval. In prav vsi udeleženci so naredili velik »premik« pri svojem ustvarjanju.

Kako se delo z mladimi na takšnem taboru razlikuje od poučevanja v rednem šolskem ali študijskem okolju?

Redni študijski programi omogočajo študentom, da si delo razporedijo čez cel semester, vzamejo si več časa in delajo počasneje. Na poletnem glasbenem taboru pa mladi skladatelji iz dneva v dan dodajajo nove dele skladbe in takšen tempo me je zelo presenetil. Na urah smo pregledovali napredek in se

pogovarjali o različnih možnostih: kako nadaljevati, kaj bi še lahko dodali, spremenili ... Vzdušje na taboru pa je še dodatna spodbuda, saj so nam pri tem intenzivnem delu v navdih kolegi, soudeleženci, ki se enako intenzivno poglobljajo v svoje skladbe.

Katere teme ali vsebine so jih letos posebej pritegnile?

Zelo jih je zanimala zborovska glasba, eno predavanje smo namenili prav zapisovanju vokalne glasbe. Pogovarjali smo se tudi o

ampak sproti komuniciraš, se dopolnjuješ ... In iz takšnih interakcij se lahko vsak nauči kaj novega, tudi starejši od mlajših.

Kako težko je mlade usmerjati, a jim hkrati pustiti, da sami najdejo svoj izraz? Kako jih spodbujate k razvoju lastne ustvarjalne identitete?

Nikoli ne bom pozabila prve ure s profesorjem Rojkom na akademiji, ko sva se pogovarjala o skladbi, ki jo bom napisala v prvem semestru. Pisala sem za zbor in takrat

Fotografija: arhiv GMS

sodobni glasbi, o prehodu iz poznanega tonalnega sveta do sodobnejšega jezika, predavanja pa smo posvetili tudi spoznavanju različnih instrumentov; Nenad Firšt nam je predstavil godala oziroma zapisovanje skladb za to skupino glasbil, Luka Juhart harmoniko, ob tem pa smo spoznavali še manj vsakdanja glasbila; eden od udeležencev se je recimo lotil zapisovanja skladbe za evfonij ...

Se lahko tudi mentor česa nauči od udeležencev?

Zanimivo je, kako razmišljajo. Vsak ima seveda drugačen način, sploh mlajši so dosti manj obremenjeni. Lotijo se dela in se ne obremenjujejo dosti, kaj si bo kdo drug mislil. Mogoče se v tem pogledu nekoliko razlikujemo, jaz se pisanja lotevam dosti bolj počasi, dobro premislim pred vsakim zapisom note.

Na taboru je nastalo nekaj zanimivih in tudi dobrih skladb. Udeležencem pomagaš pri iskanju dodatnih možnosti in skupaj raziskujemo, kaj bi se še dalo narediti. Seveda je njihov glasbeni svet drugačen. Včasih mentorско delo spominja na glasbeno improvizacijo ali na pogovor dveh oseb, saj ne moreš natančno napovedati več korakov vnaprej,

me profesor seveda še ni poznal, ni vedel, kakšna je moja govorica, moj slog, moj zvok. Govoril mi je na splošno o pisanju za zbor pa o načinih zapisovanja in mi v tistem trenutku odprl čisto nov svet ... Nisva govorila zgolj o glasu, pogovarjala sva se o celotnem telesu, o ploskih, udarcih in zvokih, ki jih lahko proizvedejo naša usta. Mogoče je bila ta uvodna ura tudi nekakšna pedagoška popotnica, po kateri se še vedno ravnam, ko znanje in izkušnje predajam drugim: ponuditi možnosti, deliti izkušnje in pustiti izbiro.

Kateri »univerzalni« nasvet, ki si ga velja zapomniti za vse življenje, bi dali mlademu skladatelju?

Naj bo iskren do sebe in do glasbe. Naj bo radoveden, naj raziskuje in veliko posluša. Komponisti naj ob poslušanju berejo partituro in spremljajo, kako so posamezni deli zapisani. Skladatelji služimo glasbi ... Veliko stvari lahko izgubimo, a glasba nam vedno ostane, tukaj je, ko smo veseli in ko smo žalostni ali razočarani. Kot pri vsakem delu je treba biti vztrajen in pogumen. In naj se izražajo, da bodo znali zapisati glasbo, ki potrka na naša vrata ...

Uroš Mijošek